

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 273/2016
09.11.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпицер Поповић, Браниславе Апостоловић, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., против тужених: 1. "ББ" у ликвидацији, ..., кога заступа пуномоћник Желимир Јеремић, адвокат из ..., 2. "ВВ" ... и 3. ГГ из ..., кога заступа пуномоћник Иван Ћаловић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 711/16 од 02.03.2016. године, у седници већа одржаној 09. новембра 2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиље изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 711/16 од 02.03.2016. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 711/16 од 02.03.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног суда у Чачку П 15/15 од 02.11.2015. године, у ставу I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је у односу на тужене власник једног стамбеног објекта број ... по основу стицања у браку са ДД и по основу деобе са истим који на терену има површину у основи 133м² од које површине је 40м² укњижено у катастар непокретности у ..., а 93м² је ванкњижно стање, који објекат се налази у ул. ... број ... у ..., а који се састоји од подрума, приземља и поткровља, изграђен на кп. број ... у КО ... и корисник 3/10 од кп. број ...у КО ..., те да допунски закључак суда од 28.10.2014. године не производи правно дејство, што су тужени дужни признати и дозволити да се тужилца као власник објекта упише у јавне књиге код катастра непокретности ..., а трећетужени да испразни напред наведени објекат од лица и ствари и преда у државину тужилци, као неоснован. У ставу II изреке, обавезана је тужилца да исплати трошкове поступка и то првотуженом у износу од 49.350,00 динара и трећетуженом износ од 54.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 711/16 од 02.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Чачку.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију. Ревизија је изјављена на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11) и члана 14. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији тужиле одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, измењеном одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужиле за одлучивање о ревизији као посебној ревизији, Врховни касациони суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Ово из разлога, што тужила у ревизији није навела постојање различитих судских одлука по истом правном питању од значаја за судску праксу, уколико постоје, нити је навела у чему се огледа разлика у ставовима, те нема потребе за уједначавања судске праксе или новим тумачењем права.

Стога је одлучено као у ставу 1. изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), измењеног чланом 15. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" 55/14), као и члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 13. Закона о изменама и допунама ЗПП, измењена је одредба члана 403. ст. 2. и 3. ЗПП, тако што је у ставу 3. прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је суду 04.11.2014. године, а у тужби је означена вредност предмета спора у висини од 20.000,00 динара, према којој вредности је суд одмерио судске таксе. На дан подношења тужбе суду, према средњем курсу Народне банке Србије, 1 евро износио је 119,11 динара.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије у имовинскоправним споровима, то ревизија тужиле у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Дозвољеност ревизије у овој парници није цењена према одредби члана 22. Закона о изменама и допунама ЗПП, којим је измењена одредба члана 485. ЗПП, а којом је прописан цензус за дозвољеност ревизије у привредним споровима, будући да је Привредни суд у Чачку у конкретном случају поступао по атракцији надлежности, јер је првотужени у ликвидацији.

Са изложеног, а на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу 2. изреке.

**Председник већа
судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић